

hørig Færdighed i at aarelade og at kopsætte; at aarelade, fordi det oftere vil være anvendeligt i det omtalte Tilfælde, og for at forebygge den Uvisshed, der ellers maatte opstaae om, hvem man skulde henvende sig til, naar kun nogle og ikke alle Barberer vare berettigede til at udøve denne Forretning. Efter Lovforslaget skulde nemlig kun de Barberer kunne udøve den, der have underkafstet sig en Prøve deri.

Foranlediget af et Forslag fra et af Thingets ærede Medlemmer har Udvalget taget det Spørgsmaal under Overveielse, om der ikke kunde være Grund til at gjøre Udgangen for Udlændinge til at tage Borgerkab som Barberer afhængig af, at de have opholdt sig visse Aar her i Landet. Men, endskjøndt Barbeerøringen er i forholdsvis flere Udlændinges Hænder end andre Næringsveie — her i Kjøbenhavn er saaledes omtrent en Trediedeel af Barbeermesterne og Barbeersvendene tydfst fødte — har Udvalget dog formeent, at det vilde være noget Særegent, alene af denne Grund at tage en Bestemmelse, som blot angik Barbererne og ikke tillige alle andre fremmede Haandværkere. En saadan Bestemmelse, hvis den forøvrigt maatte findes hensigtsmæssig, maatte være almindelig for alle Næringsveie; men at gaae ind derpaa uden nærmere Undersøgelse, troer jeg vilde være betænkeligt. Navnlig burde man dog først vide, hvad fremmede Love i den Henseende bestemme, for ikke at fremkalde Repressalier, der muligen kunde gjøre det vanskeligt for danske Statsborgere at ned sætte sig i Udlandet. — Til disse Bemærkninger skal jeg for Diebliffet indskrænke mig.

Orsted: Den forelagte Sag er vistnok af meget ringe Betydning; men ikke desto mindre har jeg dog adskillige Bemærkninger, som jeg ikke troer at burde tilbageholde. Hvad selve Spørgsmaalet om Barbeerlaugets Ophævelse angaaer, da skulde jeg ikke have Noget derimod at erindre, naar der ikke var en særdeles Omstændighed, som jeg strax skal tillade mig at nævne. Jeg mener vel ikke, at den Grundsatning, der i Almindelighed udtales om, at man aldeles ikke behøver at tage Hensyn til Laugsrettigheder, skulde være tilstrækkelig i saa Henseende; men derimod troer jeg, at den fuld-

komne Værdiløshed, hvortil Barbeeramterne ere nedfunkne, medfører, at man uden Scrupel kan stride til at ophæve Barbeerlauget. Men det, der dog gjør dette betænkeligt, er, at, saaledes som Motiverne udvise, har den forrige Indenrigsminister, ved at inklade sig i Underhandlinger med Barbeerlauget, sagt, at, dersom de ikke vilde gaae ind paa at samtykke i Ophævelsen af Lauget, vilde Sagen kunne blive behandlet af Domstolene, og de have i denne Anledning begjert dette. Det forekommer mig nu meget betænkeligt, fordi, som det siges, den paa den Tid, da Lovudkastet blev udarbejdet, fungerende Indenrigsminister var af en anden Mening, at man derfor skulde gaae tilbage fra en Underhandling, som i en meget bestemt Form og med et bestemt Tilfagn er drevet af den daværende Indenrigsminister. Det forekommer mig, at det vilde foranledige megen Mistillid, og jeg synes, der vilde være saameget mere Grund dertil, som den hele Gjensid, hvorfor man vil træde fra, hvad Indenrigsministeren den Tid har tilkjendegivet vedkommende Laug, var saa ubetydelig, at, dersom Regjeringen i saa ubetydelige Tilfælde vil desavouere, hvad en Minister har gjort, saa vilde man virkelig komme i en særdeles Usikkerhed. Jeg maa her til endnu sige, at jeg troer, at man uden aldermindste Betænkelighed kunde gaae ind paa hans Tilbud, ikke fordi jeg i Almindelighed finder, at Lovgivningsbestemmelser kunne underkastes Domstolenes Skjøn; men, naar Lovgivningen selv tager en Forbeholdenhed i saa Henseende, fordi den finder, at der er visse private Forhold, der ere af en saa særegen Natur, at der ikke bør nægtes Vedkommende Ret til at faae dem undersøgte ved Domstolene, saa optaaer der ingen Collision. Desuden, vil man ikke det, saa kan man gjerne lade Barbeerlauget bestaae; thi det har saagodt som ingen Rettigheder, og vil opløse sig af sig selv om en meget kort Tid. Naar der i Motiverne er yttret, at, naar et saadant Laug er til, saa har det altid en Tendens til at udvide sig og skaffe sig laugs mæssige Rettigheder, da er det Noget, der kan bekræftes ved den ældre Tids Historie, men et Laug, der er saa tillintetgjort som Barbeerlauget, og som nu efter det Lovudkast, der allerede er forelagt, ogsaa vil tabe